

عنوان مقاله:

عرصه های مدارای عارفانه در آثار سعدی

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

لیلا گلوی - کارشناسی ارشد دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمدامیر مشهدی - دانشیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در یکی از بزرگان ادب فارسی که می توان شواهد بسیار و حتی بیش از دیگر ادبا از «مدارای» او به دست داد. سعدی را با تعابیر گوناگونی از جمله تحمل، سہلی و نرمی و به کار برده است. جهان سعدی دنیای «مدارا» است. او آرمانی مطلوب است. این شاعر بزرگ در آثارش به بیان ویژگی های اخلاقی، انسانی پرداخته و می توان او را به نوعی رفیق و «مدارا» در آثار منثور و منظوم سعدی مورد بررسی کوشش شده بازتاب عرصه های اندیشه ی اخلاقی، عرفانی و صفت بارز سعدی «رفق و مدارا» در آثار منثور و منظوم سعدی مورد بررسی قرار گیرد، که نشان می دهد «مدارابوده است که در عرصه عقیدتی، اخلاقی و اجتماعی مطرح می شود و از دیدگاهش همه گروه های جامعه به جز ظالم و مردم آزار به عنوان یک انسان، مورد احترام می باشند

کلمات کلیدی:

سعدی، مدارا، اخلاقی، عقیدتی، اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300585>

